



KEMIJSKI INŠTITUT

sejalci znanja

Ivan Grohar, *Sejalec*, 1907,
Moderna galerija Ljubljana,
© Narodna galerija, Ljubljana, 2016.

GALERIJA KEMIJSKEGA INŠTITUTA

KIPI



DIDIER FOURNIER

Kiparska razstava del Didierja Fournierja prinaša na Kemijskih inštitut zanimiv preplet, ki ga mnogi znanstveniki v svojem življenju vpletejo v svoj raziskovalni duh in pri tem spraševanju o naših življenjih, razlogih in smislu brez težav odprejo vse te teme tako v področjih znanosti kot tudi v področju umetnosti. Ko smo na Kemijskem inštitutu urejali in izdali knjigo Zakaj in kako, v kateri sodelujejo tako znanstveniki, ki se ukvarjajo z umetnostjo in umetniki, ki se ukvarjajo z znanostjo, smo lahko neposredno videli, kako si ti dve dopolnjujoči si področji ves čas dejansko podajata roke, se podpirata in druga drugo tudi oplajata skozi celotno zgodovino človeštva.

Didier Fournier je kot znanstvenik sodeloval tudi s slovenskimi znanstveniki, raziskoval v področju medicine, biologije, genetike, molekularne biologije. Pred tem je raziskoval odpornost insektov na insekticide in je torej posvetil velik del svojega profesionalnega življenja znanosti in raziskovalnemu delu. Njegova hči, ki je študirala umetnost, ga je posredno navdihnili, da se je tudi sam začel vedno bolj ukvarjati s kiparstvom, ključno pa je bilo prijateljstvo z Bobom Dioulassom iz Burkine Faso, ki ga je navdušil za ulivanje bron v tradicionalni tehniki, ki so jo uporabljali v tem delu Afrike.

Didier tako uliva svoja kiparska dela kar na domačem

dvorišču v sicer slikovitem okolju Cévennesa v osrednji Franciji. Sam pravi, da se pri svojem kiparskem delu noče obremenjevati s konceptualnimi in teoretičnimi vprašanji, da se popolnoma prepušča intuiciji in toku svojih misli in rok. Je pa vsekakor v njegovem delu zaznati reminiscence zgodnjega modernizma, ki so ga dejansko oblikovali prav njegovi rojaki, francoski umetniki, večinoma sicer slikarji. Namreč en od bistvenih vplivov na razvoj moderne umetnosti je bila razstava afriške umetnosti, ki je v začetku 20. stoletja ključno sooblikovala kubizem, saj je Picasso ravno pod vplivom te razstave oblikoval znamenito sliko Avignon-ske gospodične in s tem dodatno podprl tudi kiparske poskuse, ki jih nekaj let pred tem ustvaril slikar Henri Matisse. Prav tako lahko v določenih delih Didierja Fournierja čutimo povezave z nekaterimi zgodnjimi modernističnimi deli Raymonda Duchamp-Villona, ali pa tudi zgodnjimi nadrealističnimi deli Giacomettija. Predvsem pa je zanimivo to, da se umetniška izraznost, raziskovanje v področjih, ki jih povezuje radovednost, iskanje novih poti v dožemanje stvarnosti, oblikovanje neke vrste jezika, skozi katerega poteka komunikacija, izkušnje in prenos določenega vedenja, tako zelo močno zasidra in tako zelo vpliva na življenje nekoga, ki je celotno svoje profesionalno življenje delal izključno v







znanosti.

Njegove figuralne skulpture, ki se ukvarjajo tako z linearno zasnovanimi kompozicijami kot tudi z razmerji do ploskev, skozi preprosto modelirane in stilizirane oblike intenzivno razpirajo radosti življenja, bogastvo možnosti in so kot nekakšne hvalnice stvarstvu in ustvarjalnosti sami po sebi. Tudi v skulpturah, ki spominjajo na mitološke povezave živalskih in človeških ali pa tudi rastlinskih značilnosti, zaznamo duhovito uporabo same tehnologije ulivanja, ki omogoča preplet linearnih oblik, vstopanje v delno zamejen prostor, dinamiko različno obdelanih površin. Prav tako avtorja zelo zanimajo različne patine, saj se očitno igra z različnimi barvnimi odtenki, ki nastanejo kot posledica kemičnih procesov pri patiniranju in jih spretno povezuje tudi z različnimi teksturami.

Bogastvo oblikovnih zasnov in neobremenjeno iskanje v različnih smereh kiparske forme pa tudi sam proces ulivanja in tehnične obdelave kažejo na to, da imamo pred sabo nekoga, ki je v svojem duhovnem in miselnem svetu prožen, iščoč, odprt in hkrati nekoga, ki želi uveljavljati svojo svobodo ter s tem naslavlja tudi svobodo drugih.

Jiri Kočica





Didier Fournier je približno 30 let delal predvsem na znanstvenem polju in sicer od leta 1978 do 2010 predvsem v okoljevarstvenih raziskavah, kjer se je ukvarjal z biološkim nadzorom insektov. Kasneje se je usmeril v genetiko, da bi preučeval odpornost insektov proti insekticidom, nato pa se je posvetil biokemiji in molekularni biologiji. Še zdaj občasno sodeluje z več raziskovalci v Sloveniji, predvsem z Juretom Stojanom in Kristino Sepčič glede aktivnosti toksina morske spužve.

V kiparstvo ga je »uvedla« njegova hči, akademska kiparka in njegov znanec iz Afrike, ki mu je pokazal način ulivanja v bron, kakršnega tradicionalno poznajo v Burkini Faso.



Od 23. 10. 2024 do 15.11. 2024

Kustos, spremni tekst in oblikovanje: Jiri Kočica

Brezplačna spletna izdaja, 2024

Založnik: Kemijski inštitut, Ljubljana

URL: <https://www.ki.si/o-institutu/galerija/didier-fournier-kipi/>

CIP: Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani COBISS.SI-ID 220516355

ISBN 978-961-7238-04-4 (PDF)

Kemijski inštitut
Ljubljana, Slovenija

National Institute of
Chemistry, Slovenia

Hajdrihova 19, Ljubljana
www.ki.si / 01 47 60 200